

The Holy See

VIAGGIO APOSTOLICO DEL SANTO PADRE FRANCESCO

IN TURCHIA

(28-30 NOVEMBRE 2014)

SANTA MESSA

OMELIA DEL SANTO PADRE

Cattedrale Cattolica dello Spirito Santo, Istanbul

Sabato, 29 novembre 2014

[Multimedia]

İncil'de, İsa kurtuluşa susamış olan insana, su sağlanabilecek kaynak ve Baba'nın O'na inananlar için yaşam sularıyla dolu nehirler fışkırttığı kaya olarak sunulur (bkz. Yuhanna 7,38). Yeruşalim'de herkese açık olarak ilan edilen bu peygamberlikle, İsa, kendisinin göğe yükselmesinden yani ölüm ve dirilişinden sonra öğrencilerinin alacakları Kutsal Ruh armağanını müjdelemektedir (bkz. Yu 7,39).

Kutsal Ruh, Kilise'nin can'ıdır. O *hayat verir*, Tanrı'nın halkını zenginleştiren *farklı ruhsal armağanları doğurur*, en önemlisi, inananlar arasında birliği var eder: birçok insandan İsa'nın tek bedenini yaratır. Kilise'nin hayatının ve görevinin tamamı Kutsal Ruh'a bağlıdır; her şeyi O gerçekleştirir.

Bugün Birinci Okuma'da Aziz Pavlus'un bize anımsattığı aynı iman ikrarı mümkündür çünkü Kutsal Ruh tarafından önerilmiştir: "Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan hiç kimse 'İsa Rab'dir' diyemez" (1 Kor 12,3b). Dua ettiğimizde de yüreklerimize duayı doğuran Kutsal Ruh'tur. Kendi bencilliğimizin çemberini kırarak kendimizden çıkıp, başkalarına yaklaşp onlarla bir araya gelmeye, onları dinlemeye ve yardım etmeye başlamamız Tanrı'nın Ruhu'nun bizi itmesiyle mümkün olmaktadır. Bizi sevmeyen birini sevmek ve onu bağışlamak üzere bilmediğimiz bir eğilimi kendimizde keşfettiğimiz zaman Ruh bizi ele geçirmiş demektir. Nezaket kelimelerinin ötesine geçerek

kardeşlerimize yürekleri ısıtan duyarlılıkla yöneldiğimizde gerçekten Kutsal Ruh tarafından dokunulmuşuz demektir.

Kutsal Ruh'un Kilise'ye farklı ruhsal armağanları bahsettiği doğrudur; bu bir tür düzensizlik yaratmakta gibi görünse de, esasında, O'nun yönetimi altında, olağanüstü bir zenginlik yaratmaktadır; çünkü Kutsal Ruh, birlik ruhudur, tektip anlamına gelmez. *Farklılığı*, çoğulculuğu sadece Kutsal Ruh doğurur, aynı zamanda *birliği* de gerçekleştirir. Kendi bireyciliğimiz ve yalnızca kendi dediğimizi doğru sanmacılığımızla farklılık yaratmaya çalıştığımız zaman bölünme yaratıyoruz; ve kendi insani planlarımızla birlik yaratmaya çalıştığımız zaman da, tektipçiliğe ve onaylamacılığa ulaşıyoruz. Oysa kendimizi Kutsal Ruh tarafından yönetilmeye bıraktığımızda, zenginlik, çeşitlilik, farklılık asla karşıtlık yaratmıyor, çünkü O bizi Kilise'nin birliğinde çeşitliliği yaşamaya yöneltiyor.

Çok sayıdaki üye ve ruhsal armağan arasındaki uyumun ilkesi Peder Tanrı'nın inananlar arasındaki birliği sağlamak üzere gönderdiği ve göndermeye devam ettiği İsa'nın Ruhu'nda bulunur. Kutsal Ruh, Kilise'nin birliğini yerine getirir: imanda birlik, sevgide birlik, içsel uyumda birlik. Kilise ve kiliseler, açıklık, uysallık ve itaat dolu bir tutumla kendini Kutsal Ruh'un rehberliğine bırakmaya çağırılmışlardır. O'dur Kilise'yi uyumlu hale getiren. Aklıma Büyük Aziz Basilius'un bir sözü geliyor: "Ipse harmonia est". Yani O uyumun ta kendisidir.

Bu bir umut vizyonudur ama aynı zamanda zordur çünkü içimizde her zaman Kutsal Ruh'a karşı bir direnç gösterme eğilimi vardır. Çünkü Kilise'yi ileriye götürmek amacıyla itici bir güç olarak rahatsız eder, hamle yaptırır, ilerletir. Oysa devinimsiz ve rahat durumlarda yaşamak her zaman daha kolay ve rahattır.

Esasında, Kilise, Kutsal Ruh'a sadakat gösterir ve onu düzenlemek ve evcilleştirmek iddiasında değildir. Kilise kendine bakma eğiliminin ötesinde Kutsal Ruh'a sadakatte kendini gösterir. Ve biz Hristiyanlar, eğer Ruh tarafından yönetilmeye karşı durma tarzımızı bırakırsak, yüreklere dokunabilme yeteneğine sahip aslî görevli öğrenciler oluruz. O, tazelik, yaratıcılık ve yenilik demektir.

Bizim karşı duruşlarımız kendi fikrimize, kendi şahsi kuvvetimize dayalı aşırı kökleşme şeklinde ortaya çıkabilir –bu durumda pelagyan'lığa ya da hırs ve hiçliğe düşebiliriz. (*Pelagyanlık= insanın kendi gücüyle kendisini kurtarabileceğini öngören, yargılanmış öğreti, çn*). Bu savunma mekanizmaları başkalarını anlamaktan ve onlarla gerçek bir diyaloga girmekten bizi alıkoyar. Fakat Pentekost'tan doğan Kilise, teslim edilen Kutsal Ruh ateşini kabul eder. Bu Ruh zihni fikirlerle doldurmaktan çok, yüreği ateşler. Ruh esintisiyle donatılan Kilise, bir iktidar anlayışını değil, herkesin anlayabileceği bir dil olan sevgi hizmetini etkin kılar.

İman ve kardeşlik yolunda, kendimizi ne kadar Rab'bin Ruhu tarafından yönetilmeye bırakırsak o kadar daha çok uyuşmazlıkları, bölünmeleri ve anlaşmazlıkları aşabilir, birliğin ve esenliğin

inandırıcı işaretleri olabiliriz.

Bu kesinliğin getirdiği sevinçle hepimizi... Süryani Katolik Patriği, Episkoposlar Kurulu Başkanı, İstanbul Latin Katolik Kilisesi Ruhani Reisi Mons. Pelâtre, Katolik Kilisesi'nin farklı ritlerinin ve cemaatlerinin bütün diğer Episkopos ve Yöneticileri, rahipleri ve diyakonları, adanmış olanları ve imanlıları olarak sizleri hepimizi kucaklıyorum sevgili kardeşler. Bu Ayin'de bizlerle birlikte dua eden, Kostantinopolis Ekümenik Patriği, Bartolomeos I Hazretleri'ni, Ermeni Apostolik Kilisesi Kadesetli Patrik Vekili'ni, Süryani Ortodoks Kilisesi Metropoliti'ni ve Protestan cemaatlerin temsilcilerini içtenlikle selamlamak isterim.

Onlara bu kardeşçe jestleri için şükranlarımı sunuyorum. Kendisi için dua ettiğim Ermeni Apostolik Kilisesi Kadesetli Patriği Mesrob II'yi sevgiyle anıyorum.

Kardeşler, Pentekost'u beklerken, akşam yemeğinde Havarilerle birlikte dua eden Tanrı'nın Annesi, Bakire Meryem'e yüzümüzü dönelim.

O'nunla beraber Rab'be dua edelim ki yüreklerimize Kutsal Ruh'u göndersin ve bizi bütün dünyada İncili'nin tanıkları yapsın. Amin!